

Előfizetési árak:

Félsz évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 > — >
 Negyedévre . 5 > — >
 Egy hóra . . 1 > 70 >
 Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
 Hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
 első emelet,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tendző.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ausztria és Magyarország jövő alakulása.

Pécs, 1901. június 14.

I. — Csávolszky Lajos, a függetlenségi és 48-as pártnak ez a régi tevékeny tagja, legujabban ismét egy röpiratot adott ki fönti cím alatt, melyet a külföldi s különösen a francia sajtónak Ausztria és Magyarország jövőjével és felbomlásának közeli lehetőségével foglalkozó elmélkedései tettek aktuálisnak.

Mert tény, hogy az osztrák németiség közt mindinkább terjedő „Los von Rom” jelszó alatt az Ausztriától való elszakadás törekvése lappang, a cseh államjog helyreállításának vehemens követelését pedig csak egyelőre sikerült levétni a napi-rendről, az újra ki fog törni s megint csak ott leszünk Ausztriával, ahol már négy év óta vagyunk.

Látva ezeket a beteg állapotokat, az ember önkéntelenül is radikális gyógy mód után kutat, mert a Körber-féle palliatív kuruzslás még annyira sem tudta meggyógyítani az ottani állapotokat, hogy a 14. §. alapján kiadott császári rendeleteket tárgyalatni merhetne volna. Ilyen radikális gyógy mód után kutat Csávolszky röpirata is, melyet bő kivonatban a következőkben ismertetünk:

*

A Habsburg-dinasztia uralma alatt sok nemzet él egymás mellett, de egyik nemzetnek sem tartozik aspirációja közé ennek a mai politikai rendszernek a fentartása.

Egyes emberek — hivatalnokok — meg lehetnek elégedve, lelkesedhetnek ezen rendszer fentartása mellett, de a népek nincsenek megelégedve, nem lelkesednek. Amely nép nem lelkesedik, amely népet nagy célok, nagy ideálok nem vezetnek, az holt tömeg, tisztán csak anyag, mely a felbomlásnak minden pillanatban ki van téve.

És a felbomlás be is fog következni, ha erős kézzel, messze, jövőbelátó képességgel nem sietünk a természet és történelem által kijelölt uton új alapokra fektetni e két birodalom sorsát és jövőjét.

Rettenetes szerencsétlenség az uralkodó házra és szerencsétlenség a koronája alatt élő népekre is, hogy e kettős birodalom a napról-napra való megélhetés néhez küzdelmében emészti fel minden erejét — holott józan, okos politika mellett a világ első hatalmassága lehetne.

Megpróbáltak már minden politikai rendszert: a centralizációtól a teljes abszolútizmusig, a börtöntől a bitófáig, a rémuralomtól a népek szabadságának teljes eltiprásáig, az ál-alkotmányosságtól a dualizmusig — nem használt és nem

használt semmit. Csak egyet nem próbáltak meg --- a mi éppen használt volna --- a nemzetek történelmi jogainak teljes tiszteletben tartását, a népek törvényes és jogos követeléseinek teljes kielégítését.

Elrémül az ember, ha még ma is azt hallja az osztrák államférfiaktól hirdetni, hogy az „osztrák-magyar” monarchiának németnek kell lenni.

„A németiségnek meg kell tartani régi jogait, erre tanít Ausztria története” — mondta Fürstenberg Miksa herceg, a legközelebbi osztrák miniszterelnök-jelölt, az osztrák uralkodóháznak egyik közelebbi ülésében.

A történelem, igaz, hogy azt tanítja, hogy „német lobogó” alatt volt itt egy nagy birodalom. De ez a történelem azt is tanítja, hogy ez a nagy birodalom mindig beteg volt. Mindig gyenge volt. Feladatának soha sem tudott megfelelni. Ha tehát egy erős hatalmas és egészséges nagy birodalmat akarunk itt ezen a helyen teremteni, akkor éppen a történelem int bennünket arra, hogy ne az eddig követett politikát folytassuk továbbra is.

A két államnak, Ausztria és Magyarországnak ma összes lakossága 45 millió lélek. Ebből a magyar korona országaira esik 19 millió, Cseh és Morvaországra 9 millió, Galícia és Bukovinára 8 millió, a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Nem engedi a papa.

(Monolog.)

Irta: Scossa Erzsé.

(Elegánsan butorozott szoba, az asztalon virágcokor, az egyik kissé félrehuzott kereveten fiatal leány ül utcai toaletben, kezében könyvet tart.)

Te édes, te aranyos. (A könyv tábláját kedveskedőleg simogatja.) Milyen pompás, hogy nincs itthon a papa, legalább olvashatok kedvemre, ha itthon van, úgy sem lehet. (Mérgeesen) Szóval semmit sem lehet.

(A könyvet az asztalra dobja, fel-alá járkálni kezd.) Hát még, ha tudná, kitől kaptam a könyvet, akkor lenne ám ne mulass, egyszer ugyanis nagyon kikaptam a Feri miatt. (A szájára üt.)

Na, most elárultam magamat, de még most is reszketek, ha eszembe jut; olyan mérges volt a papa.

A barátom édesanyja uzsonát rendezett s az én kedvemért a Feri is meghívta. (Szégyenkezve elfordul) Istenem, hát van abban valami, ha nekem tetszik a Feri? (Elragadtalással) Mikor olyan nagyon szép. Micsoda szemek. (Leül s ábrándozva folytatja) Azt látni! S hogyan tudja pödörni a bajuszát formás kezeivel (mutatja). Olyan kezei vannak, hogy valami nő is megirigyelhetné.

A multkor a Lujza úgy nézte a sétatérre; szerelmes bele a lelkem, de mondhatom, hogy méltatlanra pazarolja szerelmét, mert a Ferinek bizony egy cseppet sem tetszik. (Ajkbigyesztve) nem csodálom. (Felkel és egészen előre jön.)

De hiszen én az uzsonáról akartam beszélni. Olyan boldog voltam, hogy na; az a tudat, hogy vele töltöm a délutánt. S én szerencsétlen, örömben a papának is kipötyögtem valamit, addig fakgatott, hogy lesz, mint lesz, míg végre mindent tudott. Csak az kellene, szólít komor tekintettel, összejöveteleket rendezni, korán kezdéd. Igaz, hogy ennek már több, mint egy éve, de a papa még ma is kis babának tart engem, azt akarja, hogy csak oda menjek, ahova ő megengedi, azt egyem, a mit jónak talál, azt olvassam el, amit felülvizsgált és a kezembe ad s főleg, hogy kizárólag és egyedül csak őt szeressem. Hogyne. (Kezével jelentős mozdulatot tesz)

Kedvem lett volna megkérdezni, hogy a mama tán idősebb volt nálamnál, mikor már ő udvarolt neki, csak hogy persze neki szabad volt, mert nem a szegény Feri. Azt hitte, én semmit sem tudok. Ah jaj, elmondott nekem a mama mindent; de gondoltam, nem szólok, hamarabb elvonul a zivatar. Dehogy, ez csak az előzmény volt, a komolyabb részét az idézte elő, hogy én mégis elmentem az uzsonára.

A mama biztatott, (óh, ha az is olyan volna, mint a papa, meg kellene bolondulni), azt mondta, menjek el, ha úgy szeretek, csak úgy vigyázzak, hogy a papa meg ne tudja. (Nem is kell neki mindent tudni.) Ez egyszer

azonban nem sikerült. Ugy csináltuk ki, hogy valamivel előbb megjövök, mint a papa szokott és valahogy mégis később értem haza. A mama már a kezeit tördelte, olyan izgatott volt.

— Hol voltál, kis leányom? Kérdezte a papa. Valószínűleg elfelejtkezett az uzsonáról, mert igen nyájas volt.

— A Mariska néninél, feleltem, rögtön feltalálva magamat.

— A Mariska néninél? Szólt megütődve, az nem lehet. A Mariska néni egész nap a nagymamánál volt, én kísértem oda még ma reggel.

Igy aztán kisült a turpisság s mi tagadás, bizony nem valami kellemes volt a következménye; volt mit hallani szegény mamának is a helytelen eljárásról, az ő semmibevevéséről, de ki tehet róla, semmit sem akar megengedni.

A barátnőm arról beszélt egyszer az ősszel, hogy a télen megyünk először bálba, milyen nagyszerű lesz, elegáns fehér ruhát csináltatunk és a hajunkat az első fodrász nő fogja megfésülni.

— Én még aligha megyek az idén, mondtam szomorúan.

— Miért? kérdezte csodálkozva, hiszen csak két hónappal vagy fiatalabb nálamnál, különben — tette utána — te is jönnél szívesen, de bizonyosan nem engedi a papád. Ugy-e eltaláltam, mondta szánakozva.

Azért is ott voltam, rajtam ne szánakozzék senki, hogy is maradhattam volna el, mikor a Feri is ott volt. Csak nem enged-

délszlávokra, Dalmáciát is ideértve 3 millió. Itt van tehát egy kettős birodalom 45 millió lélekkel, melyből 39 millió lélek önállólag kifejlett nemzetek és népek csoportjába tartozik s mindennek dacára a Habsburgok uralmukat még ma is *német lobogó* alatt akarják fentartani. Német a diplomácia, német a hadsereg, német az udvar.

Elképzelhetetlen, hogy mit akarnak a bécsi udvari körök ezzel a németiséggel? *Azt csak nem hiszik, hogy a nagy német egységgel szemben Ausztria még valaha német nagyhatalom lehessen?* . . .

Hihetetlen könnyelműség kell ahhoz, hogy nagy Németország világhatalmi állása mellett a Habsburg-dinasztia *existenciájának biztosítását a nagy német nemzettestnek különálló osztrák részére való támaszkodásában keresse.* Szörnyű elfogultság ez, mely egy 45 millió lélekből álló kettős birodalom lételetét a szomszédban virágzó hatalmas törzsnek *ide hozzánk átnyuló ágára* bizza és akasztja.

A politikai rövidlátásnak mily mérhetetlen foka kell ahhoz, hogy a szomszéd hatalmas törzs ide hozzánk átnyuló ágára helyezzük minden reménységünket, arra függesztjük szemünket, attól várjuk boldogulásunkat, míg itthon saját hatalmas két törzsünket: Magyarországot és Csehországot folyton nyirbáljuk, sértegetjük és mindenféle akadályokkal hátráltatjuk terjeszkedését, előmenetelét és boldogulhatóságát. *Miért éppen ezeket gyöngíteni?* Ebben a két törzsben van az uralkodóház ereje. Ezek ragaszkodnak hozzá, míg az ide átnyuló ág visszakiváncozik törzséhez a szomszédba.

Mindent elveszthet az uralkodóház, de ha e két törzse megmarad, még mindig nagyhatalom lesz. Ezekből merithet erőt, miért tehát éppen olyan politikát követni, hitem, hogy mással táncolja a második négyest, pedig hej de sok baj volt a papával akkor is.

Hanem most mégis van valami, a mit megenged, sőt követeli, hogy éljek az engedelmevel. Erővel akarja, hogy férjhez menjek ahhoz a figurához, a ki a múlt héten megkérte. Gyűlölöm, ha a férfi olyan kicsinált piperkőc s még hozzá magát tartja a legszébbnek, legokosabbnak, mint ő, tolyton tudományos előadásokkal traktál. (Utánozza.)

Tudja nagysád, ez a testek közös tulajdonságain alapszik. — Majd átcsap a Vezuv fekvésének és kitöréseinek leírásába, aztán a mithologiai istennőkről tart magyarázatot, azt hiszi, először hallok ilyesmikről, olyan bámész tekintettel néz rám, mint az a bizonyos állat az új kapura, ha tudtára adom, hogy ezt én már mind tudom.

A mellett aztán az illemtant oly kevésbé érti, mint egy részeges falusi kántor, mindig magát dicséri, mindig magáról beszél, még azt is tudom már, milyen pasztával szokja a fogát mosni, hogy olyan fényes. Brr! inkább apáca leszek, vagy öngyilkos, mint ehhez hozzá menjek! A papa csak az anyagiakat tekinti, de én nem; nem kell nekem mindenben engedelmekednem.

Hanem tessék, annyit beszélek és még egy betűt sem olvastam. (Kényelmesen elhelyezkedik a székben és olvasni kezd. Künn erősen meghuzzák a csengőt. Figyel.) Ez a papa! Igen hallom a hangját. (A könyvet gyorsan az asztalfiókba rejti és kiszalad.)

mely ezeknek a gyöngítésére vezet? A mult eseményei igazolják ezt. — I. Napoleon idejében elveszítette az uralkodóház több tartományát, de megmaradt Magyar és Csehország és az uralkodóház nagyhatalmi állása sértetlen maradt. De ha egyszer elveszti Magyar- és Csehországot, nem lesz többé nagyhatalom soha.

Mesének kell, hogy tartsa mindenki, ha elmondjuk, hogy Ausztria és Magyarország népe mind a Habsburg uralkodóház uralma alatt keresi jövőjét és boldogulhatóságát. *csak a német nem* és az uralkodóház mégis éppen a németek kedvéért gyöngíti, sérti, zaklatja folyton többi népeit; éppen ezen *németek jogtalan igényeinek kielégítése végett tagadja meg többi népeknek jogos követeléseit.*

Az örültségnek sok formája van, de azt a formáját mégsem képzelhetjük el, mely Ausztria céljával tüzhetné ki, még valaha Németországban való befolyását visszaszerezni.

És a mint nem lehet német lobogó alatt tovább fentartani ezt a kettős birodalmat, épugy nem lehet azt szláv lobogó alatt sem.

Amint nem fér el két német nagyhatalom, ugy nem fér el két szláv nagyhatalom sem Európában.

* **Városi közgyűlés.** Pécs szab. kir. város köztörvényhatósági bizottsága június hó 17 én (hétfőn) délelőtt 9 órakor rendes közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

1. *Polgármesteri jelentés.* 2. Belügyminiszteri rendelet a pécsvárosi *kórház* alapszabályainak jóváhagyása tárgyában és tanácsi előterjesztés a *kórházi bizottság* megalakítása iránt. 3. Keresk. ügyi m. kir. miniszter rendelete a foglalkozást közvetítő és *cselédszerző ügyletekről* szóló szabályrendeletnek jóváhagyása tárgyában.

4. Tanácsi előterjesztés a *vízvezeték gondozásának* biztosítása iránt megtartott árlejtésről. 5. Tanácsi előterjesztés a város tulajdonát képező *lámpási szentárnak* átvétele tárgyában. 6. Tanácsi előterjesztés a város részére szükséges *kovács, bográn, fénymázos és nyerges* munkáknak biztosítása iránt megtartott árlejtésről. 7. Tanácsi előterjesztés a város *összes épületei cseréptetőzetének* jókarban tartásának biztosítása iránt megtartott árlejtésről. 8. Tanácsi előterjesztés az állami erdőhivatal részére *csemetekert* céljaira szükséges terület bérbeadása iránt.

9. Tanácsi előterjesztés a *budai külv. plébánialak* javítási munkálataira megtartott árlejtés tárgyában. 10. Tanácsi előterjesztés a *belvárosi plébánia lak* javítási munkálataira megtartott árlejtés tárgyában. 11. Iskolaszéki és tanácsi előterjesztés a *2-ik ovodának* a szigeti külvárosban leendő felállítására tárgyában. 12. Az *iskolasszékekben* megüresedett tagsági helynek betöltése. 13. Tanácsi előterjesztés a néh. *Kovács Zsigmond* pécsi püspök által alapított főreáliskolai ösztöndíjra a hármas kijelölés megejtése iránt. 14. Tanácsi jelentés özv. *Matuskovics Istvánné*, szül. Szeidl Jozefának a rudolfinumi alapjára tett 1000 koronás hagyományáról. 15. Tanácsi javaslat a *Reinfeld Sándor* és neje, szül. *Ullmann Teréz* 500 irtos rudolfinumi alapítványáról szerkesztett alapító oklevélnek pótzáraddal leendő ellátása tárgyában. 16. *Mutnyánszky Béla*, b. tag felebbezése a borkereskedők italdója iránti egyezségek tárgyában f. évi 27 és 28 jkvi szám alatt hozott javadalmi bizottsági és tanácsi határozat ellen.

17. *Heckinger István* polg. fiiskolai igazgató kérelme anyagi segélyezés iránt. 18. *Surányi Kálmánné* pécsi lakos kérvénye a férje által befizetett nyugdíj-járulékok visszafizetése iránt. 19. *Hevesmegye* közönségének átirata a csendőrségnek a polgári bíróságok illetékességébe utalása iránt a képviselőházhoz intézett feliratának pártolása tárgyában. 20. *Pozsony* szab. kir. város közönségének átirata az összeférhetlenségi törvény folyamatban levő alapos revíziója feletti örömet kifejező feliratának támogatása iránt.

Kivándorlási szédelgők.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. június 14.

Küszöbén állunk — ugyszólván — annak az időnek, midőn kint a mezőkön pirosposztós leányok, napbarnított arcú markos legények ajkain felcsendül a nóta, megvillan az azurkék égről letűző napsugárban a fényes kasza, a sebes suhogású sarló s a gazdák reménykedve nézik a mezei munkások serényen dolgozó kezét s égre fordított szemekkel, szinte szorongva várják, hogy fizet az ide termés?

Ünnep ez a nap a magyar nép életében, bár nincs piros betűvel írva a kalendáriumban, de szinte ugy hangzik a sarlósok dala s a vele összevegyülő pacsirta danája, mintha a teremő Mindenség e hangokból komponálná azt az édes áhitatos melodiája szinfoniát, melynek végakkordjai e szólamban halnak el:

. . . . itt élned, halnod kell!

S az alkotó Természet eme remek harmoniájába, mint valami pokolban fakadt diszonancia sikolt bele egy éles sivitó hang, mely onnan mesziről, a tengeren tulról fakadt s tán a mindent leromboló dühöngő vihar szárnyain ér hozzánk, hogy felkorbácsolja népünk lelkében az ünnepi nyugalmat, konkolyt hintsen a rendekbe rakott kalászok kövér buzaszemei közé, elhallgattassa a dalos leányok, legények ajkain a dalt s a Gonosz érintéseként megbénítsa azt a kart, mely oly vidáman suhogtatta a kaszát.

S mikor aztán javában dühöngtetni dögletes levegőjű viharát, mikor felkorbácsolta a magyar nép lelki nyugalma, akkor, mint valami beláthatatlanul óriási polip, kinyújtja förtelmes karját a magyar nép felé s ha a szegény magyar, megtántorodva a támasztott vihar óriási, fülsiketítő zajától, véletlenül beleszedül a polip karjai közé, akkor először lassan, édesdeden öleli magához a szörny, hogy aztán karjának egyetlen szorításával megfojtsa áldozatát.

Halvány színekkel festve, tán tulságos sok ideálmussal rajzolva meg, ez volna allegorikus képe annak a bűnös s örökké támadó hadjáratnak, melyet amerikai kivándorlási ügynökségek a magyar nép ellen előszeretettel vezetnek.

Hogy miért éppen a magyar népet ellen? Meg lehet rá adni a szomorú választ: mert a mi népünk gyermekei oly könnyen hallgatnak a szép szóra s mert már nem hisznek saját fajuknak önzetlenségében, a kétségtől megfektetett lélekkel keresnek haszon-hajhászatot, érdeket tán még lelkészük szavában is, örömmel fordulnak azok felé, kik szép szavakkal csábítják messzire a tengeren tulról, mert hiszen — naivan így okoskodnak — mi érdekük lehet azoknak odaát, hogy bennünket meghívjanak magukhoz?

Legujabban *Chikágóból* intéztek támadást a magyarok ellen. Wallersohn és Pick kivándorlási ügynökség árasztotta el szinte láthatatlanul a mi népünket kivándorlási felhívással, melyről valami keserű megadással kell elismernünk, hogy kétségbeejtően szellemesen van megszerkesztve. Az eddigi amerikai ügynökségek tej és vajfürdőket, munkátlan

életet és a mellé tömértelen kincset ígértek, de a chicágói ügynökség *becsületesen* (?) lép fel. Elmondja kemény, határozott szavakban, hogy dolgozni bizony Amerikában is kell, véres verejtékkel kell megkeresni a mindennapi kenyeret. Meggyőző hangon, bizonyos fölényes indignációval leszólja a többi ügynökséget, melyek oly sokat ígérnek, mit meg nem tarthatnak, de a maga részéről aztán mégis hozzá teszi, hogy annyi azonban bizonyos, miszerint Amerikában becsülettel megfizetik a jó munkát, a ki dolgozni akar, hamar vagyona tehet szert, s a fáradt ember bizvást hajthatja nyugovóra fejét, nem kell attól tartani, hogy a végrehajtó kiveszi fáradt feje alól a párnát...

Nos hát ezek a legújabb eszközök, melyekkel onnan tulról támadják a magyarok Achilles sarkát, s hiába a mi hatóságaink beavatkozása, hiába való a miniszteri rendeletek nagy halmaza, nem kell egyéb, csak néhány vidéken szigorubbra fogják az adóbehajtást, valamelyes előre nem látott elemi csapás okozzon néhány ezer forint kárt, s a vidéken megindul az amerikai népvándorlás, bele a polip karjai közé, aztán rövidesen két háromszáz emberrel kevesebb lesz Magyarországon, kikből odakint a derék ügynökök mihamarabb kiszorítják a lelket s megteszik őket a kivándorlási mánia csonttá soványodott, nyomorgó martirjaivá!

Hirek.

Pécs, 1901. június 14.

Leányok ötéves találkozója.

Kétségtelenül kedves ünnep, megkapó kép, ha mi férfiak, midőn az érettségi után lerázzuk magunkról az iskolapad porát s kilépünk az élet küzdelmekkel teli szinpadára, az utolsó barátságos kézzorítással találkozót adunk egymásnak néhány évre, hogy aztán öt, tíz esztendő multával ismét összejöve, viszontlátjuk egymást mint férfiak, mint az étellel folytatott küzdelemben megacélozott bajnokok, kik valami édes melegséggel sziveinkben, boldog mosolyal ajkainkon, félrelibbentjük az emlékeinket takaró szürke fátyolt, melynek háta mögül rózsaszín fényben mosolyog reánk a Mult a maga édes emlékeivel, attól a kortól kezdve, midőn az első darabot faragtuk le az iskolapadból, fel addig a pillanatig, midőn mint érett emberek léptünk a küzdőterre...

S mégis mintha az a készülöben levő ünnep, melyről most írunk, valahogy homályba borítaná a férfiak találkozóinak fényét, mintha abba a melegségbe, melyet öreg diákok találkozáskor érzünk, szinte az álom szárnyain valami édes eügekus hangulat, valami szelid poézis lopódnék sziveinkbe, midőn a *leányok* találkozójáról írunk. — S valóban van ebben a dologban valami csodásan megkapó, ha elgondoljuk, hogy röpké egy hónap mulva, találkozóra gyűlnek össze a pécsi községi polgári leányiskola ama növendékei, kik öt évvel ezelőtt az 1895/96-ik tanévben végezték el a polgári iskola IV-ik osztályát s szelid örömteli mosoly fut át az ember ajkain, midőn átolvasva a találkozóra összejövő leányok névsorát, oly nevekkal találkozik, kik ma már kint vannak az életben, szerepelnek előkelő társadalmunk minden mozgalmában, s állandó alakjai elite báljaink névsorainak. Szóval őket is elsodorták már az élet tengerének örökké hömpölygő habjai, ki oda, arra a beláthatlan nagyságu küzdőterre, melynek örökké inog a talaja s melyen oly nehéz megállani, míg többen már biztos révbe eveztek, a házasság révébe! 1896. évi június hó 23-án a pécsi községi polgári leányiskola IV. osztályának negyvennégy növendéke a következő »szerződés«-t irtak alá:

»Mi alulírottak azaz: akik 1895/96-ik tanévben a pécsi községi polgári leányiskola IV. osztályát végeztük, ezennel ünnepélyesen ígérjük, hogy barátságunk megújítására az

1901. évi július 15-én délután 2 órakor össze fogunk jönni Pécsen a Mária-utcai községi polgári leányiskolában.

Felkérjük osztály-társainkat, hogy a kiket majd az összejövetelemlélő megjelenésben fontos körülmény gátolna, azok irásban tudósítsanak bennünket erről, az akkori községi polgári leányiskolai Igazgatósághoz címzendő igazolványok által. Ezen ív egy példánya szeretve tisztelt osztálytanítónőknél, *Farkas Irma* urhölgnél lesz elhelyezve, azonkívül minden osztálytársunk egy-egy hiteles másolatot kap. Pécsen, 1896. évi június hó 23-án: *Papp Mariska, Hollósi Piroska, Brigits Olga, Schuller Ida, Propper Erzs, Maximovics Vilma, Breinning Olga, Kussinszky Blanka, Kaltnecker Ilona, Téry Edith, Marsall Janka, Guth Mariska, Friedmann Jolán Kohárits Mariska, Reichardspereg Ilka, Lanzner Hedvig, Cserta Jusztina, Haniszko Ilona, Mérey Ilona, Péterfay Józsa, Csonka Mariska, Münz Regina, Cserta Gabriella, Kohn Margit, Maximovics Olga, Deutsch Lina, Németh Melanie, Saudek Irma, Hekinger Mariska, Frankl Ludmilla, Baynovits Anna, Obetkó Izabella, Pécer Gizella, Steiner Szidike, Brigits Olga, Schwarz Frida, Fischer Katalin, Szeghy Mariska, Schlesinger Zseni, Borsy Aranka, Máday Szeréna, Buck Paula, Friedmann Elza, Danitz Juliska, Farkas Irma* osztályfőnök.

*

Farkas Irma osztályfőnök, mint a fent leirt ötéves találkozó rendezője s egybehívója ezennel felkéri a polgári leányiskola IV. osztályának volt növendékeit, miszerint az általuk aláirt szerződés értelmében folyó évi július hó 15-én délután 2 órakor a pécsi községi polgári leányiskola Mária-utcai épületében jelenjenek meg, azok pedig, kik a megjelenésben netán gátolva vannak, eme körülményt a találkozó napjáig a polgári leányiskola igazgatóságánál jelentsék be.

Üdvözetek.

— Figyelemreméltó ujtás. —

Lapunk barátja ma belépvén a szerkesztőségünkbe, orrát riporterünk orrához dörzsölte, ezután kezeit háta megett összecsapván, mélyen meghajolt felelős szerkesztőnk előtt, főmunkatársunk palástjának szegélyét ajkaival érintette s aztán mindenféle furcsa ceremóniát csinált.

Az a megnyugtató tudat vett erőt rajtunk, hogy lapunk barátja, akin az utóbbi időken az elmezavar féreismerhetetlen jelei mutatkoztak — egy izben riporterünknek 5 koronát adott kölcsön! — végre teljesen megörült és nemsokára a Lipótmező csendes magányában fog dominózni. Éppen mentőkért akartunk telefonálni, mikor a derék férfi megszólalt:

— Ugye, hogy csodálkozunk? Ugye, hogy érdekes. Pedig mind ez nem más, mint a különféle népek üdvözlési módja. Így köszöntik egymást a vogulok, kinaiak és cseremiszek s így köszöntötték egymást az ó héberek. Jelenleg ezt tanulmányozom.

Hosszabb és felette unalmas taglejtés után lapunk barátja rátért arra, hogy a modern embernek milyen üdvözlés módokat kellene választani. Olyanokat, melyek eltérnek a sablontól s amelyekben bizonyos egyéni eredetiség nyilatkoznék. Ime néhány példa:

Mautner, a terménynagykereskedő így köszönheti felebarátait:

— Ajánlom magvamat.

Weiner Izsó, a népszerű férfidivat üzlet tulajdonosa kissé németes akcentussal ekkép köszönhet:

— Ajánlom ingemet,

László Fülöp, az osztálysorsjegy-elárusító folyton csak ezt hangsúlyozhatja:

— Van szerencsém!

A miben benne foglaltatik, hogy ily szerencsés emberről kész nyereség osztálysorsjegyet vásárolni.

Egy színész már a kenetteljesebb köszöntéssel élhet. A kritikusoknak állandóan így köszönhet:

— Dicsértessem.

És így minden ember saját egyéni érdekét vegyitheti bele köszöntésébe.

Mi is saját egyéni érdekünket szolgáltuk, mikor a munkánkban feltartóztató féfiut hársány hangon ekkép köszöntöttük:

— Hinausz!

És a sötét háttérben feltűnt egyik nyomdai kerékajtónk zord alakja, ki elől azonban lapunk barátja köszöntés nélkül — megugrott.

Zs.

Napirend 1901. június 15-én.

Naptár: szombat, június 15. — Róm. kath.: Vid. — Prot.: Vid. — Görög-kel.: (jun. 2.) Nicefor. — Zsidó: Sziván 28. — Nap kél 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 42 perckor. — Hold kél 2 óra 46 perckor éjjel; nyugszik 6 óra 31 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: meleg idő és zivatarok várhatók.

— (Jézus Szive ünnepe.) Az Üdvözítő Szivének tiszteletére Urnap utáni második pénteken ünnepet szentel a Kath. Egyház. Ez azon nap, melyen az Üdvözítő Alacogue Margitnak 200 év előtt megtette ígéreteit, azok részére, kik Szivét tisztelik. — A pécsi székesegyházban, hol Jézus Szive társulata szervezte van, ma reggel 7 órakor a »Corpus Christi« kápolnában szent mise volt az Oltári Szentségnek kitétele mellett. Szent beszédet 6 órakor tartott dr. *Kelemen* László kanonok, székesegyházi plébános. A litánia ez alkalommal magában a főtemplomban volt s a szent beszéd is.

— (Bizottsági tagok értekezlete.) Több bizottsági tag ma egy a városi bizottsági tagokhoz intézett következő felhívásuk közlésére kérte fel lapunkat: »E hó 15-én, szombaton este fél kilenc órára a t. városi bizottsági tag urak értekezletre tisztelettel meghívtnak a »Hétfejedelem«-hez címzett Dollinger-féle vendéglő első emeleti helyiségébe. Több bizottsági tag.«

— (Gyászhir.) Közöltük már *Hirsch* Lajos, senkovcei bérlőnek Nauheimben történt elhunytát. A halálozásról a következő gyászjelentést vettük: »Özv. *Hirsch* Lajosné szül. Kis Jeszeni és Megyefalvai *Jesszenszky* Etelka a maga egy gyermekei Ilona és Elza és a nagy számú rokonság nevében szomorodott szível jelenti felejtetlen férje, *Hirsch* Lajos Hg. Schaumburg Lippe házirend tulajdonosa, volt jóságigazgató, Hg. Schaumburg Lippe uradalmi bérlőnek f. é. június hó 11-én boldog házasságának 18-ik évében rövid szenvedés után Nauheimban történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. é. június hó 15-én 3 órakor déltán fognak Slatinán az ág. ev. hitvallás szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Senkovce, 1901 június 13.«

— (Huszárok éjjeli gyakorlata.) Alig mulik el nap anélkül, hogy hirt ne kelljen adnunk valamely hadtest vezérkarának Pécsre érkezéről, amikor is az aranygalléros, különféle uniformisos tiszt urak a szegény járatlan és a »taktikához« mit sem értő cibilek előtt érthetetlen okokból össze-vissza lovagolnak, menykő nagy térképekbe pici piros meg kék pontokat raknak, aztán belenéznek valami hosszú üvegbe s elnyargalnak megint. Ezek a tiszturak »tereptanulmányokat« végeznek s azokból a békéskepű, hallgatag földeléből olyan »Manőver terrain«-t csinálnak, hogy szinte öröm lesz rajtuk megbömböltetni az ágyut. S ennek az ágyubömböltetésnek a napja mindjobban közeleg s minél közelebb jön, annál jobban izzasztják a katonákat. Ezek közé a katonai izzasztások közé tartozik a »Nacht-

manőver« is, amidőn a katonákat beleugratják a sötét éjszakába, mondván nekik, hogy tessék ellenséget keresni, aztán ha meg van, csak úgy »brevi manu« szétszórni. Ilyen éj jeli gyakorlatot tartott tegnap Göröcsöny környékén a pécsi m. kir. 8-ik honvédszázred is. Nyolc óraker este vonultak ki a huszárok s előrsi szolgálat, valamint tábori küldöncszolgálat teljesítése után reggeli négy óraker fújták le a gyakorlatot.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 14-én reggel 6 óraker a tettyei víztartóban a víz 1000 kb., az ellentartóban 620 kb. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1900 köbméternek találtatott.

— **(Muzeumi felügyelő.)** A válás- és közoktatásügyi miniszter *Wosinszky Mór* szegzárdi esperes-plébánost a muzeumok és könyvtárak orsz. főfelügyelőségéhez öt év tartamára felügyelővé kinevezte.

— **(A mohácsi önkéntes tűzoltó-egylet.)** a folyó évben érte el uttörő küzdelemmel és férfias elhatározással történt megalakulásának huszonötödik évfordulóját. Ebből az alkalomból az egylet június hó 30-án, zászlószentelési és XXV éves jubileumi ünnepélyt tart. Az ünnepély sorrendje: I. június 29-én: 1. Este fél 9 óraker az őrtanyáról fáklyásmenet *Német Lipótné* urnó zászlóánya tiszteletére. II. június 30-án: 2. Reggel 4 óraker zenekaros riadó és taracklövések. 3. Reggel 8 óraker gyülekezés az őrtanyán. 4. Dél előtt egy negyed 9 óraker a tűzoltószerekkel való fölvonulás az istentisztelet színhelyére. 5. Dél előtt fél 9 óraker a tűzoltóság fölvonulása a bevont zászlóval, koszorus leányok és vőfélyekkel a zászlóanyához s bevonulás a zászlóanyával a Széchenyi téren fölállított kápolna-sátorhoz. 6. Dél előtt fél 10 óraker zenekar közreműködésével tábori mise. A misét *Keserics Ferenc* esperes-plébános, tűzoltó-lelkész tartja. 7. Mise után a zászló ünnepélyes fölszentelése s a tűzoltó-szerelvények megáldása a tűzoltó-lelkész által. Ezután a szögbeverés folytatása. 8. Az ünnepélyes szertartások befejeztével a vidéki és helybeli tűzoltótestületek díszmenete a fölszentelt zászló, zászlóánya s a hatóságok képviselői előtt. 9. Dél előtt 11 óraker diszközgyűlés a Mohácsi Kaszinó-Egyesület nagytermében. A diszközgyűlés tárgysorozata: a) Elnöki megnyitó. b) Az egyesület huszonöt éves történetének föl-olvasása. c) Szolgálati érmek kiosztása. 10. Délután fél 2 óraker diszebed a Mohácsi Iparosok Olvasókörében. Egy teríték ára 4 korona. — A diszebeden való részvétel f. évi június hó 22-ig dr *Rüll Béla* főparancsnoknál bejelentendő, a hova annak ára is előre beküldendő. 11. Délután 6 óraker a mohácsi önk. tűzoltók diszgyakorlata a volt püspöki kastély udvarán. 12. Este 9 óraker táncestély a Mohácsi Iparosok Olvasókörében. Belépő díj 1 korona.

— **(Kimutatás)** a pécsi izr. jótékony nőegylet f. évi jun. 9-én tartott tavaszi ünnepélyének jövedelméről: Bevétel: 1927 kor. 28 fill. Kiadás: 678 kor. 28 fill. Tiszta jövedelem 1249 korona. Felülfizettek: 20 koronával: *Grosz Antalné (Üszögh)*, 10 koronával: dr. *Mende Lajosné*, *Ullmann Irma*, *Teleki Zsigmondné*, *Spitzer Béni*, *Höffler Jakab*, *Füchsl Arnoldné*, Légszeszgyári igazgató; 8 kor. 80 fill. cs. *Schapringer Gusztáv*, *Engel Mihály*, *Grosz Sándor*; 6 kor. *Präger Jánosné*; 5 kor.

Breuer Miksa, dr. *Schwartz Frigyesné*; 4 kor. *Porges Béla*; 3 kor. 80 fill. *Grosz Abris*, dr. *Breuer József*, *Telegdi Kálmán*, *Tausz Gyula*, *Hirschler Mórné*, *Schwartz Benőné*; 2 kor. *Huschler Imréné*, *Schlesinger M.-né*, *Leichnerné*, *Spitzer Jakabné*, *Goldhammer Pál*, *Hirschfeld Sámuelné*; 1 kor. 40 fill. *Schreiber Rezsőné*, *Hoffmann Ernőné*, *Mautner*, *Grosz Oszkárné*, *Neuman Ignácné*; 80 fill. *Fürst*, *Eisner Ernesztin*, *Panusz Bódog*, *Pollák Sománé*, *Naschitz Ármin*, *Klein Sándor*, *Schön Jenő*, *Rosenberg*, *Visnya*, *Blum*, *Deutsch Béla*, *Lauber*, *Biró József*. — A választmány e hó 13-án tartott ülésén az eredményről beszámolván, ez alkalommal szegények rendkívüli segélyezésére 400 koronát szavazott meg s egyben hálás köszönetét fejezte ki *Hirschfeld Sámuelnek*, a légszeszgyári igazgatónak, *Zsolnay gyár* vezetőségének, a rendező bizottságnak, a felülfizetőknek és a helyi sajtónak jóakaratu támogatásukért.

— **(Lelkigyakorlatok a pécsmegyei tanítók számára.)** Mint előző években, az idén is egybegyűlnek az egyházmegye kath. tanítói lelki gyakorlatokra a papnevelő intézetben, melyeket itt *Pécsy Arnold* jezsuita atya *kalocsa* főgimnáziumi tanár fog tartani. A lelkigyakorlatok július 2-án este kezdődnek és július 9-én végződnek. Jelentkezni lehet *Körmendy Károly* vicerektornál június 30-ig. A papok lelkigyakorlatai augusztus 26-án kezdődnek és 30-án végződnek.

— **(Partszakadás.)** A napokban megirtuk a m. kir. földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának jelentése szerint, hogy a Dráva folyása csekélyebb vizállás-emelkedés mellett oly rohamossá vált, hogy ennek következtében helyenkint rövid időközökre kiönt. Mint most értesülünk, tegnap a Dráva jobb partján *Eszék* mellett partszakadás történt, melynek helyreigazítására az eszéki folyam mérnökség már megtette a szükséges intézkedéseket.

— **(Mégmérgezett kut.)** Ez is falusi specialitás, mely bár bünösebbnek mondják a várost, nálunk idebent nem igen szokott előfordulni. A falun úgy intéződnék el ezek a dolgok, hogy két szomszéd, ha összevesz egymással s másként nem bosszanthatják egymást, hát éjnek idején mérget szórnak a másik kutjába, tudván nagy bölcsen a magyar, hogy ebből az infámiából aztán nagy kellemetlenségek származnak, lévén a kutturás mestersége igen drágán megfizetendő munka. S miután *Kallos István* falusi gazda is megharagudott a szomszédjára, kapta magát s egy jó csomó permetezésnek való kék gálicot szórt a szomszédja kutjába. Persze hamar észrevéődött a dolog s most majd pör lesz belőle, melynek végezetéül bizonyára megbüntetik a kék gálicos szomszédot.

— **(Kirándulás.)** A szép nyári időt felhasználandó, a »Pécsi Athletikai Club« is rendez kirándulást, még pedig a szép vidékéről és cseppkőbarlangjáról híres *Abaligetre*. Indulás vasárnap reggel 5 óraker az Erzsébet-sétátérrel. Hazajövet gyalog, vagy az este 8 óraker Pécsre érkező gyorsvonattal.

— **(Jó szerencse.)** Jó szerencsének nevezhetni az esetet, a mi tegnap történt. Egyik fiatal pécsi fiskális falun járt s mikor haza jött, csak akkor vette észre, hogy hiányzik a zsebéből pénztárcája, melyben száz-

harminc forint s különféle hivatalos jegyzetek voltak. Természetesen, sietetett kárát nyomban a rendőrségnél bejelenteni, de az eltűnt pénztárcát tartalmával együtt megtalálták a bérkocsi üléspárnája alatt, melyben a fiatal fiskális utazott. Így hát a jó szerencse megkímélte őt a kártól, a rendőrséget pedig egy nyomozás fáradalmaitól.

— **(Brutális szerelmes.)** Egy magáról megfélemedezett nős, családos és olyan állásban levő ember, a hol nem igen szokás túrni botrányt okozó egyéneket, tegnap este nagy ribilliót okozott a Vitéz-utca 32. számú házában. Ott lakik egy *Holmann Erzsébet* nevű leány, kibe szerelmes lévén, tegnap este is meglátogatta s addig üldözte szerelmi ajánlataival, míg a leány ajtót mutatott neki. Erre rávetette magát a brutális szerelmes és fojtogatni kezdte s kést rántott, hogy megöli. A leány sikoltásaira a házbeliek összefutottak, az utcára nyíló szobaablak alatt pedig épen egy mezőőr haladt el, ki benézvén az ablakon, a lányt fojtogató szerető hátára egypárat ráhuzott a vastag ölmosvégű botjával. Ez kijózanította a brutális szerelmezt, a ki megugrott, mire rendőrök érkeztek. Most azonban megindítják ellene a vizsgálatot a rendőrkapitányságon s remélhetőleg felettes hatósága is megint a botrányt okozót, kinek nevét csak azért nem közöljük, mert nem tartjuk célszerűnek, hogy családok iskolásgyermekei is tudomást vegyenek kilétéről.

— **(Pályázat.)** A somogy-igali járási utbiztosai állásra pályázat hirdettetik. Pályázni folyó hó 20-ig lehet Somogy megye alispánjához Kaposvárott.

— **(Halálozás.)** *Vogl Nep. János*, kőfaragó-mester életének 71. dik évében ma reggel meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 6 óraker lesz a petrezselyem-utca 50. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelőmisét hétfőn féltizkor tartják a székesegyházban. Az elhunytat özvegye szül. *Bors Jozefa*, tizenegy gyermeke s nagy rokonság, köztük vejei dr. *Tróber Aladár* városi főjegyző és *Ludvig Károly* gyászolják.

— **(Bányászerecsétlenség.)** *Molnár András* husztóti lakos, bánya-vájár, a napokban a Rucker-akna második szintjében foglalatostkodott, hol nagyobb mennyiségű metáll és szénsav-keverék állott. — A vájárt figyelmeztették *Cservenka Flóris* bányatiszt és *Wondra Sándor* főaknász, hogy ne közeledjék a keverék felé, de *Molnár* rá se hederített a figyelmeztetésre s oly közel ment a keverékhez, hogy annak fullasztó gőze megfojtotta. A szerencsétlenül járt bányászt felesége és egy gyermeke siratja. A vizsgálat megejtése végett *Forray Valér* tb. főszolgabíró és dr. *Trixler Rudolf* járásorvos a helyszínére utaztak.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Somogyvármegye közigazgatási bizottsága *Tallián Gyula* főispán elnökletével ülést tartott. A szakelődök jelentéséből kitűnik, hogy a májusban befolyt 559.477 korona egyenesadó, 10.236 koronával több a múlt év májusban befizetett adónál. A közegészség ki-elégítő. A jelentést a gyűlés tudomásul vette.

Megfelelő

üzlethelyiséget

mindeddig nem találtam, tehát kénytelen vagyok a raktáron levő

összes árucikkeket

szőnyegeket,

amit mélyen leszállított árban ki-
árusítok.

Stark Benedek fia

a „Gólyá“-hoz

*** Király-utca. ***

Ehn Sándor nagyatádi főszolgabíró, fegyelmi ügyéből kifolyólag, 300 korona pénzbírsággal sújtották.

— **(Celluloid csillagok.)** A közös hadsereg hivatalos lapjának legutolsó száma közli a közös hadügyminiszter rendeletét, hogy az altisztek csillagai celluloidból készüljenek. Eddig is szokásban voltak már a celluloid-csillagok a régi posztó-csillagok helyett, de ezentúl az előbbi lesz a szabályszerű. Az új csillagok körülbelül félmilliméter vastagok lesznek.

— **(Gazdátlan huszársapka.)** Kiszolgált katonalegényeknél régóta divat, hogy a magukkal hozott, katonakorukbeli extra-sipkát odahaza a ház körül, meg az ekeszarva mellett használják el, sőt némelyeknek eszterdőre is ott virit az a művirág-csokor, melyet obsitos korában tűzött a sapka vágányába. Aztán ha elnyűődik a katonai főveg, akkor mint a többi hasznavehetetlen portéka, belekerül a sutba, egy ideig a kisebbik gyerek játszódik vele katonásdit, végül meg szemétre kerül a régi dicsőség tanuja. Bár ősidők óta így van ez, mégis valahányszor valahol egy katonasipka találódik, mindig keresik a bele való »szökött katonát.« A napokban is találta a hatóság emberei a szentkúti országúton egy régi huszársipkát s menten elkezdődött a nyomozás: keresik a sapka mellé a legényt, akit aligha fognak megtalálni.

— **(Eltévedt kis leány.)** Mindössze három éves aranyos csöppség az a kis leány, a ki ma a piacon eltévedt a mamája mellől. Mikor sehol sem találta mamáját, sirni kezdett. Ekkor a rendőr bácsi szeliden megker-

dezte, hogy hívják a mamáját. De a kis leány nem tudta megmondani, csak sirt. Így most keresik a kis leány szüleit, a kik gyermeküket minden pillanatban átvehetik.

— **(Kirabolt földbirtokos.)** A somogy megyei — és nem baranyamegyei, mint a fővárosi újságok tévesen közlik — Karád-pusztán Borbély Sándor földbirtokost és ennek nejét meggyilkolták és kirabolták. A véres esetről az alábbi tudósítást kaptuk: Tegnap reggel már a hajnali órákban Borbély összes családja kiment a mintegy negyedóránnyira fekvő földekre kukoricát kapálni, Borbély maga is velük ment, de úgy fél nyolc óra tájban már visszatért a szállásra. Éppen reggelinél ült a feleségével, a mikor egy kocsi hajtott be az udvarra, melyen négy idegen férfi ült. Három ember leszállt a kocsiról s magukat tolnamegyei juhászoknak adván ki, azt kérdezték Borbélytól, van-e eladó gyapjuja? Borbély igenel válaszolt s bevezette az embereket a kamrába, a hol a gyapju állott. Mialatt a gyapjut nézegették, három közül az egyik szüre alatt rejtegetett baltával hátulról oly erős csapást mért Borbély fejére, hogy az szó nélkül összeesett. Ezután bementek a szobába s ott Borbély feleségét is leütötték s azután feltörték a szekrényeket és ládákat és azokat kiürítették és kifosztották. Alig hogy kiértek a szállásról, egy csendőrjárat érkezett a szállásra, s a mint ott szétnéztek és az asszonyt véresen meglátták, rögtön az elhajtott kocsi után vágattak, melyet egy órai üldözés után sikerült is elfogni. A letartóztatott gyilkosok Hevő József, Csősz Mihály, Botos András és Buzi Imre, tolnamegyei ismert betörők. Az elrabolt tárgyak mind megkerültek, a többi között 345 forint készpénz is, mit szintén Borbélytól vittek el. Borbély és felesége még éltek, mikor a gyilkosokat visszakisérték, de tegnap délután már mindketten meghaltak.

Az esetről táviratilag értesítették a törvényszéket és a királyi ügyészséget.

— **(Fizetésjavítás.)** Somogy vármegye törvényhatósága Tallián Gyula főispán elnöklésével rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a belügyminiszter által engedélyezett 17.801 korona pótvavadalmazást a tisztisegéd-, kezelő és szolgaszemélyzet törzsfizetésének emelésére fordítani határozták.

— **(Az operás ember.)** Szegény, ügyetogyott ember állt ma a rendőrkapitány előtt. Valami kihágást követett el, a miért pénzbüntetésre ítélték. Az összeg hallatára (neki a négy korona is horribilis pénz) ijedten nézett szerte-szét, mintha azt akarta volna nézni, ha vajjon neki szól-e ez a beszéd? Mikor aztán meggyőződött a szomorú valóság-ról, rimánkodó hangon mondta:

— Ugyan már engedje el kapitány ur, mit akar beszélni egy ilyen szegény operás emberen?

A jelenlevők érdeklődve néztek össze. Hát ha valami elzúllott tenorista, a ki hajdanán operákban aratott dicsőséget. A kapitány is fürkészni kezdett:

— Miféle operás ember maga?

— Hát kérem a múlt héten lékelték meg a doktorok a fejemet.

— **(Ötomba tréfa.)** Ma reggel a buzatéren egy falusi legény, névszerint Pajvel Sztipó, egy öt forintos bankjegyet mutatott társának, Krgó Jácónak. Ez két rossz ötöst ígért Sztipónak a bankjegy ellenében s ez rá is állt a cserére s egyben át is adta társának az öt forintos bankjegyet kérvén a két másikat. Ekkor Krgó hirtelen kétszer pofon ütötte Pajvelt s miután felvilágosítá, hogy a csere

Szereti, érzi, hogy úgy szereti Erzsit, mint soha senkit mást. Hiszen nem bir egy napot se elmulasztani, hogy ne lássa. S ha látja, hogy a percek gyorsaságával repülnek az órák felette, minden nap nehéz szívvél válni tőle, azzal vigasztalva magát, hogy holnap ismét látni fogja őt.

És tudja, hogy Erzsi így érez, így gondolkodik és végtelenül vaknak érzi magát, hogy mindaddig nem vette észre, mily lehetetlen, milyen hozzá nem illő helyzetet teremtett ennek a szegény, sokat szenvedett asszonynak a számára az ő önző, csak a saját boldogságát, saját gyönyörét kereső szerelmével.

Eközben már ott jár künn a külvárosban, abban az utcában, hol Erzsi lakik.

Óh, sokszor járt erre és sohasem érezte ezt, amit most. Most érzi csak igazán, hogy neki erre a szerelemre, a mit ez a jó, ez az igaz asszony nyújt a számára, örökre szüksége van; nem titokban, de az Isten és emberek előtt!

Már ott van a házuk előtt. Talán hiába is jön, hiszen mára elfoglaltságával mentette ki magát s a rendes esti látogatás helyett délután jött ki rövid időre, csak-hogy beszélhessen vele, hogy ne muljék el ez a nap se anélkül, hogy ne láthatná. Hát bizonyára nincs is fenn; hiszen most nem várja.

De ime világosság van a szobában. Odamegy az ablak alá és kopogtatni akart. De e pillanatban hangok ütnek meg a fülét s az éjszaka csendjében tisztán kiveheti a zokogást, a mi a szobában hangzik ki panaszos tompa hangon az ablakon át. S mintha e zokogásba gyenge

ségét fürkészte s nem igen érdeklődött a mese iránt. Hanem amaz csak folytatta:

— A férfi azonban érezte, hogy szerelem nélkül nem ér az élet semmit. S mert nem akart másnak rabja lenni, olyannál keresett szerelmet, ki benne megmentőjét látta s szerette... szerette... de nem kívánt érte cserébe semmit. Még annyira sem, hogy a jó hirnevére vigyázzon. S mikor a szegény asszonyra már csaknem ujjal mutogattak, az még akkor sem szólt szerelmesének, csak sirt, csak bánkódott és még jobban szerette. Egyszer aztán megtudta a férfi, hogy mit okozott ő annak az asszonynak. És... no gondold-e, mi lesz ennek a mesének vége?

— Bizonyára jóvátette hibáját s visszaadta neki a jó hirnevét — felelte Csertő, már csak azért, hogy mondjon valamit.

— Csalódot. Szépen otthagya a szegény asszonyt s felkereste azt a másikat, kinek félt a rabságától és most az örömmel fogadta és sietett vele a szerelem boldogságát megosztani, szólván: Jól tetted, hogy hozzám jöttél. Lásd, miért kötötted volna le magadat egy asszonyhoz, akit előbb fel kellett volna magadhoz emelned? Hozzám nem köt le senki, csak én magam s nekem minden boldogságom a szerelem, a mit a sziv szül s nem játszik közbe születésénél a hála, meg a sajnálkozás... Nos hát, szép mese, ugy-e?

És a kezét rátette Csertő Boldizsár jobbára, hogy annak puhaságán áttörjön a forró, égető tűz abba a kézbe is.

Csertő érezte is már, hogy lüktet a vér ereiben. És

megettörtént, kereket akart oldani, de nem sikerült, mert akkor már a rendőr nyakon csipte. Pájvel egyébként feljelentést tett a fokozódó társa ellen, a kire nézve ez az otromba tréfa nem a legkellemesebben fog végződni.

— **(Szerencsétlenség a viharágyuval.)** Hőgyészen egy körmenet alatt, mint értesülünk, viharágyuval lövöldöztek. A viharágyut Klimes Antal hőgyészi jegyző *Novics Ede* nevű vincellérje kezelte, a kinek a löveg a kezében szétrobbant s arcát és karját súlyosan megsebesítette. A szerencsétlenséget az okozta, hogy a vincellér a gyújtósodronyt rövidre vágta s így a szokottnál gyorsabban gyuladt meg.

— **(Könyvek.)** Kinn május volt, a tavasz győzedelmeskedett a város szürkeségén, porán és füstjén, a szürke hársorokat üde, friss színek zománcolták be s a körengetegek közt jázminillat áradt szét, messze és szabad mezők idetévedt hirnökeként . . . Benn lakodalmas nép ülte körül a hosszú, fehér asztalt. A meghatott, ünnepélyes elfogódottság, mely reggel óta az egész rokonság szívét eltöltötte, most hogy vége felé közeledett a nászi tor, valami könnyed, mámoros, pajzán és kissé szabados jókedvnek engedett helyet. Az ájtatos érzések felhője széteszlott a pikáns és pajkos gondolatoknak cikázó villámai alatt. Mindenki az ifju párt nézte, mely alig evett valamit, szemlesütve ült helyén, csak lopva, ritkán, félénken pillantott néha egymásra . . . az ünnepélyes szertartásoktól halvány arcuk meg lassan-lassan mind pirosabbra vált benső, szemérmes tűzüknek visszfényeképen . . . Most hirtelen, minden szó és átmenet nélkül felkelt az ifju pár . . . és a bucsuzás kezdődött. A fiatal asszony sirva borult az anyjára.

Az anya is könyezett a válás fájdalmában . . . A szoba sarkában pedig a pajkosan mosolygó rokonok háta megett elfordulva félig, egy könyvet morzsolt szét szemében egy nőrokon: vén leány, ki sohase fog bucsuzni ilyen körülmények közt az anyjától . . . S az ajtónál a fiatal asszony kis tiz esztendő s huga sirt, de nem a válás fájdalmában, nem. Azért ontotta könyeit, mert a nagy asztalnál számára nem jutott hely és neki a »kicsinyek« között kellett ülnie a lakoma alatt . . . És mikor az ifju pár kocsija kirobogott az utcából, a sarki kávéház ablakából egy fiatalember nézett utánuk és halvány arcán egy könny futott végig. Az ifju asszony régi udvarlója volt. Hányféle könny és hányféle érzés egy eseményből! . . .

— **(Kritikus napok.)** Ujra föltűnt *Falb*, a viharpróféta, kijelölve az 1901. év második felére hirhedt kritikus napjait. Elsőrendű viharnapok: aug. 28., szept. 28., okt. 27., nov. 26. és dec. 25. Másodrendűek: jul. 15. és 31., aug. 15., szept. 12. és okt. 12. Harmadrendűek: jul. 1., nov. 11. és dec. 11. Általános jellemzés gyanánt július első felére rekkenő hőséget helyez kilátásba, kivételképen Ausztriában gyakori lesz az eső; a hó második része általában esőben gazdag. Augusztus kezdő fele száraz, dereka zivataros, második felén országos eső várható. Szeptember első harmadában esős, hideg idő jár, közepén változékony, végén derült. Október kezdő e havat hoz, mely csekély megszakítással végeig tart. November erős hideggel köszönt reánk, melyet közepén derült napok váltanak fel, hogy végén helyt adjanak esőnek, hónap. December kezdetén elvétve hó is akad, közepén eső váltja fel közben a hózivatart, míg erős hideg zárja be az évet.

— **(Támadás az utcán.)** A napokban nagy népcsoportot okozott Báltaszéken

az utcán *Farkas Pál* és ezzel vadházasságban élő *Piller Anna* merénylő támadása, kik *Masznik Lajos* fűtőházi főnököt és nejét akarták elpusztítani. *Farkas Pál* ugyanis baltával támadta meg *Masznikot*; de szerencsére csak könnyű sebet ejtett rajta. A merénylőtől a baltát elkobozták és úgy őt, mint balkezes nejét is feljelentették a bíróságnak.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Pál Lajos* szegzárdi hentes mester lakásán öngyilkossági szándékból melibe lőtte magát. Sok csapás érte *Pál Lajost* s legujabban pert is vesztett, ami azután annyira elkésértette, hogy meg akart válni az élettől. A golyó rögtön ugyan nem ölte meg; de sebe oly súlyos, hogy életben maradásához kevés a remény.

— **(A szél áldozata.)** A tegnapi éjjel dühöngött óriási szélnek is megvan a maga áldozata. A szél a városban csak dühöngött, de künn valóságos orkán lehetett s kéményeket döntött össze, ablakot, sőt kaput szakított ki. *Bolcsay Elek* vándorló legény a tegnapi nagy szélben kinnrekedt a városon kívül s hogy magát megvédje, egy ház mellé húzódott, azonban szerencsétlenségére, mert a ház kéményét a nagy szél össze döntötte s a téglából egy darab a szegény menedéket kereső legény fejére zuhant. Ma reggel találták meg vérében a vándorló legényt, a ki a nagy vereségek következtében alétan feküdt a földön. Beszállították a kórházba.

— **(Ballépés.)** Ballépésnek mondják, mikor az ember rosszat, vagy olyast tesz, ami a törvénybe ütközik, vagy a köztisztességgel ellenkezik. Most nem így értelemben veszítjük a ballépést, hanem, hogy az illető balul, azaz szerencsétlenül lépett. *Enkein* *Henrikné*

szerette is volna tudni, ki mondja neki mindezt és miért? Amaz pedig kérdezte:

— Hát te meg tudnád-e ezt tenni?

És a két nagy fekete szem tüze ismét belelővelt *Csertő* szeméibe. Az pedig feleli:

— Miért is kérdezed? Hiszen mesét mondasz, azt ígérted.

— De hát ha valóvá lenne? És ha választanod kellene, melyiket választanád?

— Nekem? Eh, ne tréfálg, szép masz. Én csak téged választanálak.

Es át akarta ölelni a *karcsu*, magas alakot, azonban ez kikértülte karjait.

— Látod, te tréfálsz. Vigyázz, mert szavadnál foglak. És csakugyan azt hiszed, hogy neked sohasem lesz hasonló helyzeted, mint ebben a mesében van, azt hiszed? Ha igen, akkor hát . . .

S a pipacs az álarchoz nyult, hogy leemelje azt. De *Csertő* megakadályozta és egyszerre rideg, visszautasító hangon szólt:

— Csak hadd. Lásd, én elhiszem a mesédet, pedig tudom, hogy csak mese.

A *karcsu*, magas alak *Csertő* eme szavaira haraggal pattant fel ültéből.

— Mese? De hát ha igaz történet? S ha a *Sziv-dama* mondja, akkor se hiszi el, *Csertő* ur?

S a pipacs lekapta az álarcot és ott állt *Csertő* előtt *Iren*.

Az azonban most már teljesen nyugodt volt. És meghajtván magát, szólt:

— Be fogom bizonyítani, asszonyom, hogy a mese is valóra válhatik.

S eközben kilépett a titokzatos, nehéz, kábitó levegőjű fülkéből, melynek függőnye lehullott a nyomában, hogy ne lássa senki, a hogy odabenn az a *karcsu*, magas, szép asszony ledobja magát a kerevetre s arcát reá szoritva úgy zokog, hogy szinte belerándul szép, *karcsu*, kívánatos alakja.

Csertő pedig sietve törte át magát a vigadók tömegén s a következő pillanatban már künn volt a friss levegőjű éjszakában.

Hogy ő erre még nem is gondolt! Hogy annak az asszonynak az ajkáról kellett az ítéletet hallania, aki talán eddig még minden asszony között a legjobban megértette:

És mert *Sziv-dama*, ilyen ítéletet tudott mondani felőle, következésképp ismernie is kellett a titkát. Ismernie kellett *Erzsi* iránti szerelmét. De ha ő ismerte, ismeri bizonynyal más is és ismerik különösen az *Erzsi* ismerősei, akik bizonyára nem a legjobb véleményekkel vannak ezért *Erzsiről*. Azért megett beszélnek róla minden rosszat; sőt talán a szemébe mondják.

Hát ő a szégyen, a megszólás *Golgotháját* járhatja végig ezzel a jó, ezzel az igaz asszonnyal, ki neki soha nem ismert boldogságot nyújt? Hát annyira önző hogyan is lehetett, hogy csak most vette észre, most látja, mennyit túrt, mennyit elszenvedett szótlanul az a jó, az a drága asszony, csak hogy ne okozzon bajt neki.

Jóvá fogja tenni, jóvá kell ezt tennie vele szemben.

tegnap este a pincébe tejet vitt s a pince lépcsőjén oly szerencsétlenül lépett, hogy nyolc lépcsőfokon leesett s kitörte a bal lábát.

— **(Pórnál járt betörő.)** Nagy Kálmán, munkanélküli csavargó, a betörések göröngyös lejtőjére lépett, gondolván, hogy ez az üzlet sokkal jobban fog jövedelmezni, mint a munkanélküliség s ennél mindenestre változatosabb s idegizatóbb is lesz. Mi is kell más a huszadik század fiának, mint olyan dolog, mely fásult idegeit felizgatja, legyenek bár azok az idegek egy csavargó idegei. A betörések göröngyös mesgyén nem járt szerencsével. Mindjárt először rajta vesztett. Póler Samu házában nyitott ablakán mászott be tegnap kilenc óra tájban. A háziak a kertben ültek. A házigazda azonban szivarért bement a szobájába s ekkor látta, hogy valaki az ablakon keresztül igyekszik bemászni. Nesz nélkül az ablakhoz húzódott s egy rántással lerántotta az addig ismeretlen alakot a padlóra s ott rátérdelvén, tartotta. Segélykiáltásaira többen beszaladtak s megkötözték a tettest, majd pedig átadták a rendőrségnek, hol megmondta a nevét. Mentségül azt hozza fel, hogy éhes volt s ez készítette a betörésre. Egyébként pedig becsukták.

— **(Sajnálatraméltó tolvaj.)** A gonosztevők s bünbeesettek körében alig vannak számalomraméltó emberek, mert a büntetésekre vetemedett emberekkel szemben fellázadó közerkölcs nem lát már mást az illetőben, mint olyan embert, ki összeütkezésbe került a büntetőtörvénykönyv szakaszaival s mint ilyen büntetést érdemel. Vannak azonban tényleg oly körülmények, melyek a legridegebb erkölcsbíróban is felkeltik a humanus érzelmeket s ilyen eset történt a napokban az egyik szomszédos községben, hol Vastag Pál vándorlegényt azon csipték rajta, hogy az egyik gazda udvarából élelmiszert akart lopni. A szerencsétlen ember, ki már az eldülésig gyöngye volt, nem tagadta a lopást, csupán azzal védekezett, hogy már három napja egy falatot nem evett s a kínzó éhség vitte a lopás gondolatára. Vastag Pált elvitték a községi előjáróságához, hol kihallgatás közben elszedült, összerogyott mint egy üres zsák s néhány perc múlva meghalt. A számalomraméltó tolvajt a község költségén temették el.

— **(Valódi ezüsttárgyak)** tömör nehéz kivitelben, nevezetesen teljes evőkészletek pompásan összeállítva, szép ezüst asztali állványok, sütemény és névjegy kosarak, csinos felszolgáló tálcák, pazar, szép kivitelű thea, kávé, cognac, fagyalt és punsch szervizek igen gazdag választékban, megtekinthetők Schönwald Imrénél.

— **(A makacs gyomor.)** Az illető, a ki rosszul emészt, szomorú és lehangozott lesz. Környezetének legcsekélyebb ellenmondását sem bírja eltűrni, nagyon ingerlékeny és hozzártartozói nagyon nehezen tudnak valamit kedvére tenni. Fizikai tekintetben a dolog még másképp áll. Az ember fél minden tápláléktól, mert azt tapasztalta, hogy mihelyt azt magához veszi, időnkint szörnyű fájalmakat okoz. Először légzési nehézségeket érez az ember és oly érzés támadt, mintha valamely nehéz tárgy feküdnék a gyomron. Erre oly heves görcsök következnek, mintha a belek szét akarnának szakadni, vagy pedig makacs égést érzünk. Ha oly étkek kerülnek oda, a melyeket a gyomor nem bír megemészteni, akkor hányási rohamok állnak be, melyek a testet nagyon kimerítik. Főfájásban, valamint belfájalmakban szenvedünk s így a belek szintén nem működnek jobban a gyomornál, minthogy ennek rossz befolyásától szenvednek. A vér elszegényedik és általános nagy elgyengülés a következménye ezen állapotnak. Ujtsa Ön meg vérét egy hatásos erősítő szer alkalmazása által, a minők a Pink-labdacsok és kétségtelenül ugyanolyan eredményt ér el, mint Schreiber Mór, ur, tekintélyes kereskedő Bék-

nyéren, u. p. Terke. Ez nejjével vetette be a Pink-labdacsokat és annak az által egészségét ismét visszaszerezte. Kijelenti, hogy ezen labdacok nejjét oly gyomor-bajból gyógyították ki, a melyben több hónapon át szenvedett, valamint a folytonos tejtájából, a mely szenvedéseit csak fokozta. Mindez most eltűnt. — mondja a férj — és egészsége, nagyon rövid, de rendkívül hatásos kezelés után kitűnő.

A Pink-labdacsok a vér megújítása által meggyógyítják a vérszegénységet, a sápkórt, neurastheniát, idegbajt és rheumát. Ezenkívül nagyon hatásosak mindennemű tuleröltetés, vagy kicsapongásból származó általános gyengeségnél.

Kaphatók minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban Török József gyógyszerárban Budapesten, Király-u. 12., dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. június 14. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 758.4 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 25.0 °C.

maximuma: 27.5 °C. } tegnap.

minimuma: 13.9 °C. }

Párányomás: 11.5 mm.

Relatív nedvesség: 49. %

Felhőzet: 0. — Harmatp. 11.8 °C.

Szélirány s erő: SE. 2. —

Csapadék 24 órai: 0.8 mm. ☉

Száraz, meleg, szeles, röv. zivatarra hajlam.

Dr. Ozirer.

Művészet, irodalom.

○ A reformáció világrendítő, világalakító mozgalmának nagyon soká nem találkozott magyar történetírója. Pedig e szellemi nagy mozgalom nálunk igen jelentékeny szerepet vitt s Magyarországon mindjárt terjesztése első idején otthont és hazát talált. Az új hitnek éppen úgy voltak apostolai nálunk, mint 500 év előtt a másoknak s mint annak voltak szentjei, ennek is vannak ihletett patronái. A külföldi és magyar reformáció keletkezéséről és terjedéséről szól a Nagy Képes Világtörténet 119—120. füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik egyetemi tanár, ki a VII. kötetnek egyszersmind szerzője is. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII. Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi Junius hó 15-én.

3047. Slopák Gáspár ellen becsületsértés miatt.
2972. Tóth Mihály és társai ellen könnyű testisértés és becsületsértés miatt.
2853. Fischer Mari és Tóth Andrásné ellen becsületsértés miatt.
2850. Morovits Antal és Nagy Pál ellen becsületsértés miatt.
2854. Weisz Mihály ellen rágalmazás miatt.
2858. Karácsonyi Jánosné ellen könnyű testisértés miatt.
2856. Hohlzmann János és Sziher Jakab ellen becsületsértés miatt.
3680. Szűcs Péter ellen könnyű testisértés és tulajdon elleni kihágás miatt.

1901. évi Junius hó 17-én.

3002. Itj. Punok János ellen lopás büntetettének kísérlete miatt,

3116. Balogh Lajos és Potoczár Éva ellen orgazdaság miatt.

3890. Szabó Károly ellen lopás miatt.

1901. évi Junius hó 19-én.

3117. Grójanc Sebestyén ellen magzat elhajtás miatt.

2108. Kalament István ellen lopás és sikkasztás, és Storcsék Antal lopás miatt.

3389. Kasza János ellen zsarolás büntetettének kísérlete miatt.

4191. Franheim Ferenc ellen lopás miatt.

1901. évi Junius hó 21-én.

2852. Groszesku Mihály ellen sikkasztás miatt.

2786. Novák József ellen könnyű testisértés és közcsend elleni kihágás miatt.

2523. Révész Józsefné és Gyüdi Zsuzsa ellen súlyos testisértés és abban való részesség, úgy becsületsértés miatt.

2859. Kiss József ellen súlyos testisértés miatt.

3486 Bakó Ferenc ellen súlyos testisértés miatt.

Közgazdaság.

□ A hőség és a termés. Dombóváról jelentik, hogy a hőség folyton tart. A terméskilátások 10 nap óta 20% rosszabodtak, A buza és rozs a hőség következtében idő előtt megérik és két hét múlva aratni kell. A zab teljesen elsül, alig lesz negyed termés. A kukorica is rossz, sárgul.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 14-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Percel Dezső elnöklete alatt a Ház mai ülésén először is megválasztották az összeférhetetlenségi eljárás tárgyalására kiküldött bizottság tizenöt tagját.

Az összeférhetetlenségi törvénynél Csá-volszky Lajos módosításokat ad be, hogy a képviselők akkor is mondjanak le, ha pártállásaikat megváltoztatják.

Szél Kálmán miniszterelnök ezt ellenzi, mert ez mindenkinek lelkiismeretére van bízva.

Az utolsó szakasznál Dienes Márton a függetlenségi párt nevében határozati javaslatot nyújt be, hogy a jelen törvényt még ebben az évben a főrendiházra is kiterjesszék.

Szél Kálmán ellenzi. Ellenben kötelezi magát, hogy a jövő évben benyújt ilyen célú javaslatot.

Ezt éljenzéssel fogadták.

Az összeférhetetlenségi törvényt erre letárgyalták; valamint a honvédelmi póthiteltől, a népfölkelők felszereléséről és a konzuli illetékek szabályozásáról szóló javaslatokat is.

TÁVIRATOK.

— **A honvédelmi miniszter diszpolgársága.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Radoca János, kir. tanácsos, fővárosi bizottsági tag, ma háromszáz aláírással indítványt adott be a székesfőváros főpolgármesteréhez, hogy Fejérváry Géza báró minisztert nagy érdemeiért az augusztusban ünneplendő jubileuma

alkalmából a legközelebbi közgyűlésen Budapest diszpolgarává választják.

— **Kiállítás szerencsétlenséggel.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A berlini tüztöltő kiállításon hirtelen támadt vihar elhordta a főépület tetőjének egy részét. *Egy gerenda a pekingchilei követseg titkárnak fejére esett s életveszélyesen megsebesítette. Sokan megsebesültek.* Számos telefon s táviradrót elszakadt.

— **Takács Zoltán bankógyára.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Takács Zoltán bűnpörének tárgyalását ma a budapesti törvényszék e hó tizenkilencedikéig elnapolta, Lenk Gyula bíró

nejének hirtelen halála miatt. Lenk Gyula ugyanis vezető-elnöke a tárgyalásnak.

— **Öngyilkos szerelmesek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti Hűvösvölgyben ma két, az orosztályhoz tartozó holttestet találtak. Mellettük egy revolver feküdt, melyből két golyó ki volt löve. Levelet hagytak hátra, mely szerint közös akarattal hálnak meg; aláírva: Szapi Alajos és Heil Annuska.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

17107.
 1901.

Hirdetmény.

Alulírott város tanácsa közhirre teszi, hogy a

szigetikülvárosi népiskola berendezési tárgyai

szállításának biztosítására 1901. évi június hó 22-ének délelőtti 9 órájkor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés fog a gazd. tanácsteremben (városház, II. em. 26. ajtó) tartatni.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy 500 kor. bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1901. évi június hó 21-ének déli 12 órájáig polgármesternél nyujtsák be, vagy pedig a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A részletes vállalkozási feltételek a gazd. tanácsteremben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Pécsett, 1901. évi június hó 14.

A város tanácsa.

Mindenki meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál

Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitűnő minőségű szövetből, tartósan és izlésesen van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhivom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát **lőszerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétatokokban.**

